

[Finansministeren.]

ikke med mig; til at strides skal der to, og jeg agter ikke i dette Øjeblik at lade mig ophidse til Strid.

Men jeg maa samtidig sige, at det ærede Medlem maa virkelig ikke tro, at jeg giver ham Ret i alt, hvad han fremsatte her oppe fra Talerstolen, fordi jeg ikke udtrykkelig modsiger ham. Det ærede Medlem har nylig pralet af at være gammel Parlamentariker, langt ældre end det ærede Medlem Hr. Nissen, og det er sikkert ogsaa rigtigt; men saa bør han ogsaa vide, at man kan ikke paa den Maade staa op og sige, at naar en Minister ikke udtrykkeligt har gendrevet det, et Medlem fremsætter, har han givet dette Medlem Ret. Saa var det jo ganske umuligt at være Minister eller Medlem, hvis man var udsat for, at nogle af disse Hedsporter blev ved at gentage og gentage, saa blev man jo aldrig færdig med Forhandlingerne.

Jeg vil ikke paa nogen som helst Maade give det ærede Medlem Ret i, at jeg har skiftet Stilling med Hensyn til mit Ansvar. Hvad jeg har udtalt der, staar jeg ved, og det ærede Medlems Fortolkninger og Forklaringer med Hensyn til min Stilling har ingen Værdi i denne Forbindelse. Hvad jeg har sagt, staar jeg ved, baade hvad jeg har sagt i Dag, og hvad jeg sagde forleden, og der er ingen som helst Forskel derimellem. Nu kan det ærede Medlem gerne gentage sine Udtalelser, jeg tager ikke Ordet mere, men hvis det ærede Medlem gentager sine Udtalelser herom, siger jeg her: Han har stadig Uret.

Maa jeg endelig med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om, at det var ikke store Beløb, der kunde overføres fra de højere lønnede til de lavere lønnede Tjenestemænds Konto, sige, at det dog vist er at foregribe Udvalgsbehandlingen at begynde at arbejde med disse Spørgsmaal her. Det tror jeg, det ærede Medlem skulde vente med, til han kommer i Udvalget; men hvis det ærede Medlem har villet give en Anvisning paa, hvorledes han for sit Vedkommende mente der kunde overføres, er det naturligvis en Oplysning, som altid kan have sin Værdi, og det ærede Medlem mente ogsaa, at det, der kunde blive Tale om i et saadant Tilfælde, var et Par Hundrede Tusind Kroner. Jeg aner intet om, hvorledes det rent teknisk set ligger i saa Henseende, idet jeg aldeles ikke har beskæftiget mig dermed, men det er ogsaa muligt, at det, som det ærede Medlem mener, ligger der. Jeg tror ikke, vi skal fortsætte med en Detailbehandling om disse Spørgsmaal, idet

jeg mener, at de langt bedre lader sig behandle i et Udvalg end ved en Førstebehandling.

Axel Dam: Jeg skal med Hensyn til mine Udtalelser i 1927, da min eneste Partifælle Hr. Willesen var fraværende og jeg talte paa egne Vegne, sige, at min Kritik af Lønningsloven angik de Principper, hvorefter der beregnedes Lønning, Alderstillæg, Alimentationsbidrag, alt, hvad vi talte om. Jeg sluttede med at sige: Vi kan altsaa umuligt stemme for et saadant Lovforslag i dets Helhed, men af Hensyn til Nødvendigheden af en Nedsækering vil vi heller ikke stemme imod det. Jeg kan ikke se, at der er Spor af Modstrid mellem vor Stilling nu og den Gang. Vi forbeholdt os at stemme for visse Ændringer fra socialdemokratisk Side, som vi fandt heldige, f. Eks. at en større Del af Pensionsbyrden gik over til Tjenestemændene selv og forskelligt andet. Saaledes var altsaa vor Stilling, og jeg kan ikke se fjerneste Modstrid mellem den og det, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen her har gjort sig til Talsmand for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Den højtærede Finansminister bebrejdede mig, at jeg efterhaanden havde arbejdet mig op til et Stade, paa hvilket jeg slet ikke befandt mig i min første Tale i Gaar. Jeg vil gerne til den højtærede Finansminister sige, at det, der har gjort, at jeg maaske har talt noget skarpere saavel overfor den højtærede Minister som overfor Regeringspartierne, har været den svigtende og svingende, ja, jeg synes, jeg kan sige lidet mandhaftige Stilling, de Herrer har taget, da de skulde til at tage Standpunkt til det, de i Lønningskommissionen er gaaet ind for. Men at føre Diskussionen videre med den højtærede Finansminister lader sig jo efter Ministerens sidste Udtalelse ikke gøre. Jeg beklager imidlertid ikke, at vi har faaet netop Finansministerens Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse nærmere belyst og nærmere undersøgt og har faaet fastslaaet, hvorledes de egentlig var Dolken i Ryggen paa de Repræsentanter for de lønningsmæssigt set lavere Tjenestemandsgupper, der har deltaget i Lønningskommissionens Forhandlinger, og jeg kan da ogsaa fastholde de Betragtninger, jeg har fremsat om, at hvis man skulde fordele det for-